

Troost

Ik mis je als de avond valt
ik mis je 's morgens vroeg

ik mis je meer
dan ik kan missen
en zelfs dat
is niet genoeg

steeds opnieuw glip je naar binnen
houdt me vast en kijkt me aan

je vult de leegte en de scheuren
en de pijn
van verdergaan

alsof je mijn gedachten raakt
in onvoltooid verleden tijd
en zachtjes zegt

ik ben er nog
je bent me niet voor eeuwig kwijt

misschien is troost
wel een verlangen
dat altijd wakker naast je ligt

zodat je dromen blijven stromen
als de cadans in een gedicht

ik hoop dat je daar bij me blijft
en al mijn liefde leest

ik mis je meer
dan ik kan missen

ik mis je zelfs nog meer
dan meest.

